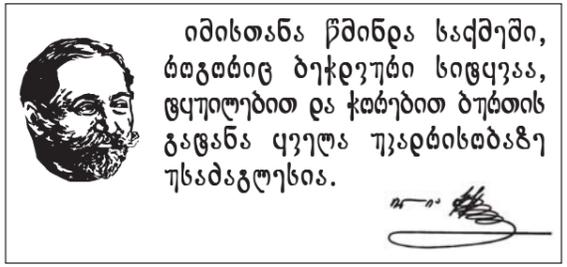

საქართველოს

იმისთანა წმინდა საცემში, ტფილისის ბეჭდვით სიფყვას, ცუდილებით და ჭბრებით ბურთის გაფანა ყულა უკადრისდაზე უსამაგლესია.

დაარსებულია 1918 წელს.

შაბათი, **15** იანვარი, 2011 წელი.

№9 (6620)

რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@ayety.ge **ვებ გვერდი: www.open.ge** **ფასი 50 თეთრი.**

აფხაზეთში ისეთი რამ ხდება, რაც მსოფლიოში ² ჯერ არსად მომხდარა

სამშობლოსთვის თავდადებული მაგულიშვილი და საქართველოს ეკლესიის საპატრიარქო ტახტის მსველი

საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის განცხადება

ეკა გესელია: რამაც ოკოფიცია ² დააზარალა

თუ მკრთავისკენ ¹⁰ ვინაღობით, მკრთავის სკრტის ღაპინასოთ!

მომხლ ახლად დაბადებულ მეთხე შეილზე, რომელიც პატრიარქის ნათლული გახდება, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ახალ განჩინებას აწესებს.

ამის შესახებ სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა, მცხეთა-თბილისის მთავარეპისკოპოსმა და მიტროპოლიტმა ბიჭვინთისა და ცხუმ-აფხაზეთისა, ილია მეორემ სიონში ახალი წლის პარაკლისის დაწყებამდე განაცხადა.

უწმინდესმა მრევლს, სრულიად საქართველოს, უცხოეთში მცხოვრებ თანამემამულეებს, აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის მკვიდრთ, დევნილებს ახალი წელი მიულოცა, უფლისგან წყალობა და მშვიდობა უსურვა.

პატრიარქმა ბედნიერებისა და დროის შესაბამისად ადამიანის ცვლილებაზე ისაუბრა. ასევე, მრევლს ახალი განჩინებაც გააცნო.

როგორც პატრიარქმა ბრძანა, ახალი განჩინებით, ყოველი მეთხე შეილის ნათლია, მშობლების სურვილის შემთხვევაში, უწმინდესი იქნება. ამასთან, მათ მიენიჭებთ ტიტული – სამშობლოსთვის თავდადებული მამულიშვილი და საქართველოს ეკლესიის საპატრიარქო ტახტის მცველი.

უწმინდესის განცხადებით, ეს ნიშნავს, რომ ისინი უნდა გაუფრთხილდნენ საპატრიარქო ტახტს, რათა სამშობლო იყოს ძლიერი, იყოს ეკლესიისა და ხელისუფლების ერთიანობა.

როგორც ცნობილია, უწმინდესის ადრინდელი განჩინებით, ჯვარდაწერილი ოჯახის ყოველი მესამე და შემდგომი შეილი შეიძლება გახდეს კათოლიკოს-პატრიარქის ნათლული. ეს განჩინებაც ძალაში რჩება.

უწმინდესმა ბრძანა, რომ აღნიშნულის შედეგად საქართველოში 7 ათასზე მეტი ბავშვი დაიბადა, რომლებიც შესაძლოა, არც დაბადებულებიყვნენ. პატრიარქს სურს, რომ საქართველოში ახალშობილების რიცხვი გაიზარდოს.

ახალი წლის პარაკლისზე სიონის ტაძარში მსახურების დროს შესთხოვეს უფალს, რათა უფალმა აკურთხოს „გვირგვინი მოწვენილისა წელიწადისა“. პარაკლისის დასრულების შემდეგ ტაძარში მყოფ მრევლს ტკბილეული დაურიგეს.

გონივრული ან, უფრო სწორად, დასაბუთებული ეჭვი ³ თუ უფრო მარტივად – „რევოლუციის სახელით“!?

4 **ვინ იყო ნაპოლეონის პირალი მსველი?**

რუსთავი, ანუ თბილისელი ამაღლების ისტორია

„კლ-ქაიღა“ – გლობალური ჯიჰადის ⁵ მქადაგებელთა ბაპრტიანება

6 **ცოცხალი რელიკვიები**

კვირბაგალს საკითხავი

ახალი დახმარება

„დემოკრატიის უშუალო“ „ეკონომიკის განათობულ პარსკვლავად“ იქცა

„მილენიუმის“ მეორად დაგვიფინანსა

„ათასწლეულის გამოწვევის პროგრამის“ ფარგლებში საქართველო უკვე მეორედ მიიღებს საერთაშორისო ფინანსურ დახმარებას. ეს არის უპრეცედენტო შემთხვევა, როცა ამერიკამ ქვეყანას ასეთი სახის ტრანში-მეორედ გამოუყო.

აღსანიშნავია, რომ არც საქართველოს მთავრობა და არც არასამთავრობო ორგანიზაციები საერთაშორისო ფონდიდან ასეთ დახმარებას არ მოელოდნენ. ერთი იმიტომ, რომ ამის პრეცედენტი არ არსებობდა და მეორედ, პროექტის მიმდინარეობის პერიოდში პროექტის მონიტორინგის უკუფინანსება არაერთი დარღვევა აღმოაჩინა.

ნაბიჯი იყო აბროგინის განვითარება, თუმცა მასზე ყველაზე ნაკლები – 5 პროცენტით დაინახარჯა პროექტის მიზნების განხორციელებას, რომელიც განხორციელდა პროექტის განხორციელების შედეგად, 2011 წლისთვის 300-მდე პროექტი უნდა დაფინანსებულიყო. რის შედეგადაც სოფელად დაასაბუთებდა ახალი საგზაო ადგილი უნდა შექმნილიყო და არაპირდაპირი სარგებელი 70 ათასზე მეტი ადგილობრივი ფერმერს უნდა მიეღო, რაც საგზაო სარეზერვუარო ვერ განხორციელდა.

ინის მიუხედავად, რომ ადგი-

ან წარმატებულ ქვეყნად აქცევს. „მილენიუმის“ საბჭომ საქართველოს მეორედ დახმარება გამოუყო, მაგრამ სავარაუდოდ, ეს საქართველოს წინაშე ჩვენი ბოლო ვალდებულებაა, – აღნიშნა მან სტრატეგიის ცენტრ American Enterprise-ში სიტყვით გამოსვლისას.

შეიძლება ითქვას, რომ მონეტორინგის ჯგუფს სახეზე ღიმილი შეაშრა. უცხოელთა გვერად კეთილგანწყობით უშუალოდ ჩვენი მთავრობის მიღწევას ვიძრა ადგილობრივები. ალბათ, ეს ნახალების პოლიტიკის საუკეთესო გამოვლინებაა, რასაც კეთილგონიერი მთავრობა გაცილებით უფრო ახლოს გამოიყენებდა, რა თქმა უნდა, ქვეყნის სასარგებლოდ. ჯერ დაუზუსტებელი არ არის, როდემოდან თანხას გამოუყოფენ საბარტელოს, რადგან თავად ჩვენ მთავრობას არა აქვს გამოკვეთილი პრიორიტეტები. ამ დროსაც ცნობილი იყო ერთადერთი – საქართველო პროექტის ფარგლებში უფრო სიტიტის სხვადასხვა სფეროში გამოიყენება.

დანიელ იოხანესის შეფასებას ამერიკის სტრატეგიის ცენტრში მიხედვით სააკაშვილი „ცოცხლად“ იხმედება. ჩვენმა პრეზიდენტმაც არ დააწყონდა პარტნიორობის მხარდაჭერით აღვითქვანებულმა მტრების გულის გასახეობად ნიშნის მიხედვით განაცხადა: „დააკვირდით, სად იმყოფება ამჟამად საქართველო. მან რაიმე მნიშვნელოვანი გავლენა მოიპოვა, რადგან ამ დროსაც იმეორე ყოველ კვირა ჩამოვინახავთ ჩემი და, უკანონოდ, მოლდოვად, სომხეთად და სხვა მივყავართ ქვეყნებში. მათი სურვილია, საბარტელოს გამოცდილება გამოიყენონ და რეფორმები ჩვენთან ისწავლონ.“

ამერიკის მთავრობა კმაყოფილებას ვერ მალავს, საკუთარი მიღწევებით აღფრთოვანებულია სააკაშვილი – „დემოკრატიის უშუალო“ „ეკონომიკის მანათობელ ვარსკვლავად“ იქცა. ქართველი ხალხის უმეტესობას კი ლობიოს ფული არა აქვს, მაგრამ ვინ ჰკითხავს ხალხს...

თეა მოსია

ერიკა!

გონივრული ან, უფრო სწორად, დასაბუთებული ეჭვი თუ უფრო მარტივად – „ჩვეულებრივი სხელით“?!

საბარტელო რომ პოლიციური ქვეყანაა, ეს არადასაბუთებელია. ეს, ვიზუალურადაც თვალში საცემია ყველგან, განსაკუთრებით კი – ჩვენს დედაქალაქში. – იმდენი „დრუკიანი“ ელექტრომოკიანი ქვეითი თუ ავტობატრული დაინის თბილისის ქუჩებში, რომ კანონმორჩილ მოქალაქეთა შორისაც კი გაღიზიანებას იწვევს.

არადა, როგორც ფაქტობრივად მათგან მსაჯობის დონე ვასადავა იმის მიხედვით, რამდენად ახარებას არაბიტრი თამაშის ნორმალურად წარმართვის სასტანდარტის რაც შეიძლება ნაკლებად „ახმაშრების“ გარეშე, ისევე ევროპასა და ამერიკაშიც, სადაც ქუჩებში ყოველნაირი უარ გარეგანი თვალში წარმართვის დამცველი.

ქართულ საზოგადოებასა თუ არასამთავრობო საქმეში ერთმნიშვნელოვნად უარყოფითი რეპრეზენტაცია ნაცვების მიერ ინიცირებული კანონი, რომლის ძალითაც, ე. წ. გონივრული (გვაგავთ, დასაბუთებული) ეჭვის გამო პოლიციის ნაწილები ნაწილობრივ მოქალაქის გაჩერებისა და გაჩერების უფლება მიეძღვნა. უარყოფითი იმიტომ, რომ ეშვასა იცის, ვინ რას მიიჩნევს გონივრულ ეჭვად, ანუ კანონმდებელი წარმართვი უფლები უარაგავს, აუბარდა იმეორე თანხის უფლები, რაც, თავის მხრივ, იმის საშუალებას აძლევს, რომ რაიმე უცხოეთში შობილი ჩვენი „საბარტელო“ თვალდასრულები, კიდევ უფრო გათავსდნენ და „აივან“.

ამის მიუხედავად, როგორც მოსალოდნელი იყო, ხსენებული კანონი უარაგავს პოლიციის ნაწილებს, რაც, თავის მხრივ, იმის საშუალებას აძლევს, რომ რაიმე უცხოეთში შობილი ჩვენი „საბარტელო“ თვალდასრულები, კიდევ უფრო გათავსდნენ და „აივან“.

...ამას წინათ, უფრო ზუსტად კი 12 იანვრის დღით, რედაქციის მიმავალს პატრულის მანქანაში, ყველაზე ახლოს ცნობილი „ჩახველების“ შვილები, მომავალს – შინ, შინ გიჟო!

– მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენს გვერდით მისამართს მოქალაქეა. – არაო, – უპასუხებს და მიხვდები, რომ ჩაშრა იყო საუბარი.

– პირადად მოხმობა თუ გაქ-

ვსო? – რა თქმა უნდა, შენგონით დახმარებასა და საბარტელოში უპარის ტონით მომხმობა ლანირაპა პატრულის შუშაპა.

– რაშია საქმე, შვილო! რატომ უნდა ამონდეს თან პირადად მოხმობა? რა, იმიტომ იმეორე თუ საბარტელო მომხმობა გა-

მოცხადეთ-მეთქი? – ვითხდა. შვიტყვი, ასეთ რამეც არა ელოდა და გაღიზიანდა.

– ააა, მიხვდებით, ალბათ ჩემს შუშასათვალსა და გიჟობით გონივრული ეჭვი, არა? – დაუფრავს ირონიით შვიტყვის. შვიტყვი კი ყოველგვარი ირონიის გარეშე, დაუფრავს გაღიზიანებით „შვიტყვი“ – შვილო! ჩემი „არაბიტი“ რომ გამცხეთა, გაუშაშინის სიბრძნით თითქმის რომ გამცხეთა, თუ „გონივრული ეჭვი“ ჩემი ჭაღარა არ გივანტავს, გამიხმობს კაცს შენგონით რომ არ უნდა ელაპარაკებოთ მანქანა არ იცი-მეთქი?

ამასოგავსი დავინახე, რომ მიხვდებით, შვიტყვის ნაწილობრივს აპირებდა. ვიფიქრე, დანახვა ახლა, გავიფიქრე, არ გავიფიქრე-მეთქი. გვალა რედაქციის მომხმობა აღმომაჩნდა ჯიბაში, რამაც, ჩემს გასაკვირად, „გაქრა“ და ჯიბეში ამოტრიალდას გაღაპრები.

ახლა ვინმე შეიძლება თქვას, რა გააჩნდა ამ კაცსა საქმე, დიდი ახმაკი თუ საბარტელო მომხმობა...

რა გავაჩნდა და რატომ გავაჩნდა?

იმიტომ, რომ, ჯერ ერთი, კანონი არ მიაგლებს, იმას, რომ პირადი მომხმობა ყოველდღე უბრუნებია ვატარო, და, მეორედ, პირადი შეურაცხყოფად მიმაჩნია, რომ იმ ქალაქში, სადაც დაგებდები, ვილაც უფრო „გონივრული ეჭვის“ საფუძვლით მაჩვენებდეს ქუჩაში.

დავით მხიტიანი

ინფორმაცია

მართლ დაასაქმა ლუკაშენკომ ბაქიევი?

შირბიჩაძის ყოფილი პრეზიდენტი ყურმანბეკ ბაქიევი ბელორუსის სამხედრო ქარხნის დირექტორი გახდა. ამ თანამდებობაზე იგი ბელორუსის პრეზიდენტმა ალექსანდრე ლუკაშენკომ დანიშნა.

კონკრეტულად რომელ დანესებულებას უხელმძღვანელებს ყირგიზეთის ექს-მეთაური, არ კონკრეტდება. ამასთან, არც ბელორუსის პრეზიდენტის საიტზე არაა გამოქვეყნებული ინფორმაცია ბაქიევის ახალ თანამდებობაზე დანიშნის შესახებ.

რადიო „ნატიკის“ ინფორმაციით კი, ბაქიევის თანამდებობაზე დანიშნის შესახებ ინფორმაცია სიმართლეს არ შეესაბამება. „ყირგიზეთის ყოფილი მეთაურის დაცვის კომიტეტი“ ავრცელებს ინფორმაციას, რომ

დღესდღეობით ყირგიზეთის ექს-მეთაური უმუშევარია.

შეგახსენებთ, ბაქიევი ყირგიზეთში მომხდარი სახელმწიფო გადატრიალების შემდეგ, ქვეყნიდან 2010 წლის აპრილში გაიქცა. ალექსანდრე ლუკაშენკომ ექს-პრეზიდენტს თავშესაფარი შესთავაზა.

სომხეთში მისაღები თვითმკვლელობა სსა-ს

კონკრეტული საცხოვრებელი ადგილის არქონე მამაკაცმა რუსეთის ფედერაციის პრეზიდენტის დიმიტრი მედვედევის მისაღები თვითმკვლელობა სსა-ს.

ინციდენტი დაახლოებით 14.30 საათზე ილინკის ქუჩაზე მოხდა, სადაც რუსეთის პრეზიდენტის მისაღები განთავსებული.

მამაკაცმა მჭრელი საგნით საკუთარ თავს რამდენიმე ქრილობა მიაყენა, რის შემდეგაც ქრილობები მას კისურსა და მარჯვენა ხელზე აღმოაჩნდა.

მამაკაცი პოსპიტალში გადაიყვანეს. მომხდარის გამოძიებისას მილიციის თანამშრომლებმა დაადგინეს, რომ 1970 წელს დაბადებულ ეთნიკურად სომხ მამაკაცს რუსეთის ფედერაციაში არანაირი საცხოვრებელი მიწერა არ გააჩნდა.

სავარაუდოდ, მამაკაცი ამ გზით დოკუმენტების მიღებასა და ყურადღების მიპყრობას ცდილობდა.

გრივის ანდამიის საშიშროება არ არსებობს. საბარტელოში პანდემიის საშიშროება არ არსებობს. გუშინ სენსორული ვირუსების

გავრცელებაზე სპეციალური საინფორმაციო ბრიფინგი გაიმართა. მთელი სენსორის განმავლობაში „H1N1“, ვირუსის 12 დადასტურებული შემთხვევა გამოვლენილი. ეს მონაცემი და ის მონაცემი რომელიც დაგვიდებოდა კონტროლის ეროვნულ ცენტრს ზოგადად სენსორული ვირუსებთან დაკავშირებით აქვს, როგორც ცენტრში განმარტავენ, პანიკის საფუძველს არ იძლევა.

მიუხედავად ამისა ცენტრში მოსახლეობას უსაფრთხოების ზომების მაქსიმალური დაცვისაკენ მოუწოდებენ. განსაკუთრებით ეს ეხება იმ ადამიანებს, რომლებიც რისკ-ჯგუფებში შედიან. რისკ-ჯგუფები არის - 2 წლამდე ბავშვები, მოსულები, ფეხმძიმე ქალები და ყველა ასაკის ის ადამიანები, რომლებიც ქრონიკული დაავადებებით არიან დაავადებულნი.

X0-308-360

განსჯა

საზრანგებოთში შექმნილი ვითარების გამო გენერალმა ნაპოლეონმა გადაწყვიტა, ეგვიპტიდან პარიზს დაბრუნებულიყო. მან ორი მამლუქის თან წაყვანა მოისურვა. ალ-ბაქრის შერჩეული მამლუქები ბატონმა ელიასმა გენერალს მიჰგვარა, მაგრამ ერთმა მათგანმა ტირილი მორთო. ბონაპარტე გაუწყრა ელიასს: მტირალა მამლუქები არ მინდა, უკან წაიყვანო. მაშინ ბატონმა ელიასმა გენერალს მიმართა: „შეიხს მისწერეთ, მომცეს ის მამლუქი, რომელიც თან დაჰყვება, იგი კარგი მსახურია, ქართველია“.

მართლაც, ადგილობრივმა შეიხმა 18 წლის მამლუქი არაბულ ბედაურთან ერთად, ეგვიპტეში ლაშქრობისას ქაიროში მყოფ საფრანგეთის მომავალ იმპერატორს საჩუქრად მიჰგვარა. ნაპოლეონს ჭაბუკი მამლუქი მოსწონებია. მალე იგი პირად მცველად აუყვანია...

...გასული საუკუნის 80-იანი წლების მეორე ნახევარში, სასახურებრივი მივლინებით ერაყში წაიყვანა, წაგაპოტოს რუს-უკრაინის რუსულ გაზეთ „კომუნისტი“ 1985 წლის ივლისის ერთ-ერთ ნომერში გამოქვეყნებული 3. მიქაელიანის და 3. პოლონიანის წერილი „ნაპოლეონის მამლუქი“, რომლის მიხედვითაც საფრანგეთის იმპერატორის პირადი მცველი რუსთაში სომხად არის გამოცხადებული.

არც გამპირებია, რადგან ჩვენი მეზობელი არის „სწავლული“, უკვე დიდი ხანი, თითქმის ყოველივე ქართული მითისთვის ლაგობდა. ჩვენი შთაბეჭდილებით, მათგან ხელშეუხებელი ორი რამ რჩება: რელიგია და კრიმინალი. თუგვა შთაბეჭდილება მთლად ზუსტი არ აღმოჩნდა: ახას წინაშე, გავცანდი ფრანგი მკვლევარის რამონ შანენის „საქართველოს“. 1924 წელს პარიზში გამოქვეყნებულ კათოლიკური ღვთისმეტყველების ენციკლოპედიიდან ჩვენი მეზობლის ეს მორიგი აზრადღებული მტკიცება ასეთია – IV საუკუნეში კახალის მამლუქი წინააღმდეგობა გასწავლულ სომხს კანაელის და ანდრის პირველად უფროსი სამეფო დასაპირველად ქრისტიან რჯულზე მოქცევა, არამედ, თურმე საქართველო სომხებმა მოაძვინეს ქრისტიანულ სარწმუნოებაზე.

აქვე არ შეიძლება, არ გადმოვცეთ აკადემიკოს ნიკოპოლიანის მოსაზრება იმის თაობაზე, რომ ი. სტალინს არ მოსწონდა სომხების ტრადიციული ისტორიაში. ახაზე სტალინს ბედნიერად უთქვამს, ავადმყოფური ისტორიის მიმართ...

„გომოთ ერაყის რუსული გაზეთი „კომუნისტი“ ვახსენებ.“

განდაც რა ენერა მიქაელიანისა და პოლონიანის სტატიები?

– ნაპოლეონ გენერალმა ეგვიპტიდან საფრანგეთს მიმავალი მამლუქი გასთქვა ერთად საფრანგეთს მიმავალი მამლუქი მისი მცველი 19 წლის (?! რუსთაში. რუსთაში ახაყვდა სომხური წარმოშობით. პირად მოვლავაზე, რომელიც მოსწონდა (რაც მისი წარმატების ფაქტორია რუსთაში წინა „სახლში“ შემოვიდა ახალგაზრდა კაცი, რომელსაც ჩვენთან ერთად მყოფი ორი მამლუქის მითითებით რაღაც უნდა ეცნობოდნენ. დიდად მიყვარდა და ამით, ვინაა კარგა კოლა თუ არა სომხურად. უკანს უხა, დიდა-მითი, და რომ თვითონაც სომხი ვარ.“

წერილის ავტორები შემდეგ აღნიშნავენ, რომ რუსთაში დანიშნულ 1780 წელს ტფილისში ყარაბაღელი სომხები კომარსანტის ოჯახში. გავიგოვებ იგი მხოლოდ მოგარეს, ერთი პატრონიდან მეორეს გადასცემდნენ, დაგოლოს, 1795 წელს კონსტანტინეპოლში აღმოჩნდა, ხოლო ნახევარი წლის შემდეგ ეგვიპტელ გამლუქებს მიჰყიდეს.

ტილზიტში (ახლანდელი კალინინგრადის ოლქი, ძალაში სოვეტსკი იმპერატორის სადღილის გამო ამ წერილის ავტორები წერენ: „რუსთაში თავის პატრონს ემსახურებოდა. ნაპოლეონი ალექსანდრეს (რუსეთის იმპერატორი, – გ. მ. მ.) მიუბრუნდა და ის უბრა, რუსთაში რუსეთის მეფის ქვეშევრდობაში. ალექსანდრეს გაკვირვებულ შემხედვარე ნაპოლეონმა განაგრძა, რუსთაში წარმოშობით ტფილისიდან არის და ამრიგად, იგი რუსეთის იმპერატორის ქვეშევრდობაში მიქაელიანისა და პოლონიანის მიერ.“

პერატორის ქვეშევრდობაში მიქაელიანის მიერ.“

დავითანსებებით, ამ რუსთაში სადღიურები იმპერატორის მიერ, ხოლო ეროვნულ კუთვნილებაზე არაფერია ნათქვამი.

რატომ? ამ კითხვაზე პასუხს მივიღებთ გაზეთ „სოფლის ცხოვრების“ 1976 წლის 11 აპრილ-მაისის ნომერში.

ვინ იყო ნაპოლეონის პირადი მცველი?

რუსთაში, ანუ თბილისელი მამლუქის ისტორია

ტოს ნომერში გამოქვეყნებული თბილისელი მამლუქის, ლიტერატორის და ჟურნალისტი ი. სტალინის ავტორის ა. ვაღოლსკის სტატიის ბაცნობის შემდეგ. გასული რუსთაში ხელნაწერი მოგონებების (დღიურებისა) შინაარსი გადმოცემული. ეს სწორად ზემოთხსენებული მოგონებებია, რომელიც საფრანგეთში გაემგზავრა პოლ კოტანს ფრანგული მამლუქის მიხედვით.

მოვიტან ამონაწერს მამლუქიდან (დღიურებიდან):

„წარმოშობით თბილისელი ქართველი ვარ, ვაჭრის როსტომ სონამაშვილის შვილი (ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში გამოქვეყნებულ სტატიაში პროფესორი გ. ყორღანიას მას როსტომ რაზმაძის გვარსახელით მოიხსენიებს, – მ. მ.), დედამეტიც (ვარია) თბილისელია. ჩემს მშობლებს ორი ქალიშვილი და ოთხი ვაჟი ჰყავდათ, რომელთაგან უფროსი ვე ვიყავი“.

წერილის დასასრულს, ა. ვაღოლსკი აღნიშნავს, რომ მამლუქი (დღიურებში განსაკუთრებით აღწერილობით არის აღწერილი იმპერატორების შესვენება ტილზიტში. იმპერატორის 1807 წელს საფრანგეთისა და რუსეთის იმპერატორების – ნაპოლეონის და ალექსანდრე პირველის შესვენებაზე გასული. გავაგრძელოთ ა. ვაღოლსკის სტატია:

„მეორე დღეს იმპერატორი ალექსანდრე, პრუსიის მეფე, დედოფალი და დიდი მთავარი კონსტანტინე ნაპოლეონთან სადილობდნენ. მე ნაპოლეონის გვერდით ვიყავი. ალექსანდრე და დედოფალი ხშირად მიყურებდნენ და ერთმანეთს რაღაცას გადაუღებდნენ და ერთმანეთს უთხრან ალექსანდრეს: – ხელმწიფე, რუსთაში ხომ თქვენი ხელქვეითი იყო?“

– როგორ? – ის ხომ ქართველია, საქართველო კი თქვენი იმპერიის ნაწილია“.

იმპერატორების საუბრის ამ ეპიზოდს (ცხადია, გასაგებია მიზეზები) გვირგვინი აქვს ერაყის გაზეთ „კომუნისტი“ გამოქვეყნებული მიქაელიან-პოლონიანის სტატიაში. რუსთაში რომ ნაპოლეონის ახალი განუხრადი წვერი იყო, ახას აღსატყობს თვითონ-

ნალმა „რევიუ რატროსაქტივია“ 1883 წლის იანვარ-ივნისის ნომერში გამოქვეყნდა რუსთაში მამლუქი – იმპერატორის მამლუქის მამლუქი. ბატონ რ. რუსთაის პირადი მცველია 1814 წელს. დღიურებიც ცნობით, მამლუქის დასახელები რუსთაში ხელითაა დაწერილი, შემდეგ კი ზომიერად წინააღმდეგობა, ნაპოლეონის მამლუქის ავტორი თავის თავზე მისამა პირით ლაპარაკობს.

ისტორიის მიხედვითაც კანდიდატს შ. კურდელაშვილს საბჭოე არ მიანიდა რუსთაში პარტიულად, ამათგან ინიც კარგად არის ცნობილი, – წერს იგი ამ ოცდაათი წლის წინაშე „დროშაში“ გამოქვეყნებულ ვრცელ დერიულში, „გამლუქობა და საქართველო“, – რომ ნაპოლეონის მიერ ეგვიპტიდან საფრანგეთში წაყვანილი მამლუქი სახელად რუსთაში შემდგომში ნაპოლეონის ერთგული თანამებრძოლი, ტომით ქართველი და წარმოშობით თბილისელი იყო.“

დ. ჯანელიძის ცნობით, რუსთაში ქართველად იხსენიებს ფრანგი პირი ლარუსის ცნობილი „დიდი მსოფლიო ენციკლოპედია“, რომელიც 1931 წელს პარიზში გამოცემული. ამავე ადსტურებს თვით ნაპოლეონი 25 ტომად გამოცემულ მამლუქებში: „მამლუქი მამლუქი ვარ ფრანგებით, რომლებიც მხოლოდ საკუთარი ინტერესების გამო გვიმხარებინან. ეს კაცი კი – ქართველი შორეული საქართველოდან – გულწრფელად არის ჩაგვა მოწოდებული და სანაცვლოდ არაფერს ითხოვს“.

რუსთაში ერთგულებით დამსახურა ის, რომ ნაპოლეონმა სიცოცხლის დაცვა მიანიჭა და მასაც, ქართველ მამლუქ რუსთაში, სიკვდილისგან გვირგვინი უხსენია თავისი სახელგანთქმული პატრონი.

1803 წლის 14 ივლისს რუსთაში პირველთა შორის მიენიჭა საპატიო ლეგიონის ორდენი, რომელიც თვით ნაპოლეონმა გადასცა. ყოველივე ეს ტილოზე ასახა დიდად ფრანგებმა მხატვრებმა დეპრე, ამ ნაშუაგობის რეპროდუქციას აქვე ვთავაზობთ გიტიკვალს: მარცხენი მხარე ტრადიციულ ალმონაკულ ტანსაცმელში ნაპოლეონის რუსთაში, მარჯვენა მხარე ნაპოლეონის. ეს სურათი გაზეთ „ლინაში“ 1998 წელს გამოქვეყნდა.

რუსთაში წერს, მას ახსოვს, რომ თბილისში დანიშნულა და მისი მამა იყო ვახტარი (კომარსანტი). რამდენიმე წყაროში (უფრო მეტად სომხი ავტორების წყაროებში) რუსთაში რაზმა მამლუქი არის მიჩნეული სომხად (აქვე შევნიშნავთ, რომ რუსთაში რაზმა ქართველს ბარდა ქართველი ავტორებისა აღსატყობან, მიხეილ ვაღოლსკი, ფრანგებში კოლა კოტანი, მორის დერიანო, პიერ ლარუსი, თვით ნაპოლეონი (თავის მამლუქებში, – გ. მ. მ.) რუსთაში გავიგოვებთ მოიტაცეს და განიჭდა მონად კაიროში. ახალგაზრდა მონად ავტორიტეტული გავლანა მიანიჭა გენერალმა ნაპოლეონმა მონად რუსთაში 1792 წლიდან 1814 წლამდე მსახურობა პირად მცველად ნაპოლეონთან“.

გადავიდა წლები, თანდათან იხსვებოდა ნაპოლეონის უმღებლობის მითი, რუსთაშიც თანდათან ჩრდილოში მოქცა, პარიზიდან განდევნილი რუსთაში ერთხანს პროვინციაში ცხოვრობდა.

ერთხელ კიდევ საზაროდ გამოჩნდა იგი საფრანგეთის წარჩინებულთა საზოგადოებაში, 1840 წელს, ნაპოლეონის დასრულდა და დაკრძალეს პარიზიდან ორმოცდაათი კილომეტრის დაშორებით მდებარე პატარა ძალაქ დურანში, ღირსეული მუშაობის, იმპერატორისა შოგვიანს პირადი მსახურის კომარადინარი დუპალის ძალიერის გავრცელებით.

ბიორგი მხარაბაძე

ინფორმაცია

ინფორმაცია სურსათის მწარმოებელი კომპანიების კონტროლი

რამდენიმე დღეში „სურსათის ეროვნული სააგენტო“ სურსათის მწარმოებელი კომპანიების კონტროლს დაიწყებს.

საინფორმაციო სააგენტოს ხორცილოდუქტებისა და რძის-პროდუქტების მწარმოებელ კომპანიებს შეამოწმებს.

სააგენტოს უფროსის დავით კობერიძის განმარტებით, 2011 წლის განმავლობაში 200 კომპანია შეამოწმდება.

„სურსათის უვნებლობისა და ხარისხის შესახებ“, კანონში შეტანილი ცვლილებები გუშინ სასტუმრო „შერატონ მეტეხში“ შეკრებილი ბიზნესმენებს სოფლის მეურნეობის მინისტრმა და „სურსათის ეროვნული სააგენტოს“ ხელმძღვანელმა გააცნეს.

მისივე ინფორმაციით, 2010 წელს სამსახურის მიერ 51 ექსპორტიორი კომპანია

შემოწმდა, ხოლო 2011 წელს 200 სურსათის მწარმოებელი კომპანია შემოწმდება. სოფლის მეურნეობის მინისტრი ბაკურ კვეციანი აღნიშნავს, რომ სურსათის მწარმოებელი კომპანიებს სანდარტის კანონით განვირდ სტანდარტებთან შესაბამისობაში მოსაყვანად ერთი წელი აქვთ.

„სურსათის ეროვნული სააგენტოს“ დამოუკიდებლად, კომპანიაში შესვლისა და

მონიტორინგის უფლება არ აქვს. „სურსათის ეროვნული სააგენტოს“ უფროსი აცხადებს, რომ სამსახურს გეგმიური შემოწმების გარდა არაგეგმიური შემოწმების უფლება აქვს, თუმცა არა-გეგმიური შემოწმების განსახორციელებლად სამსახურს სასამართლოს ნებართვა ესაჭიროება.

X0-308-360

ტიროსისტიული ორგანიზაციები

სულ გლეხი „არაბ მოჯაჰიდინი“ მოსაზრებებში... „ალ-ქაიდა“ და მისი გაზარდა ახალი ორგანიზაცია...

„ალ-ქაიდა“ სტრუქტურა, ტაქტიკა და თანამედროვე ამოცანები

„ალ-ქაიდა“ სტრუქტურის თანამედროვე პირობებში ცნობები დასავლურ მასშტაბში 2001 წლის 11 სექტემბერს...

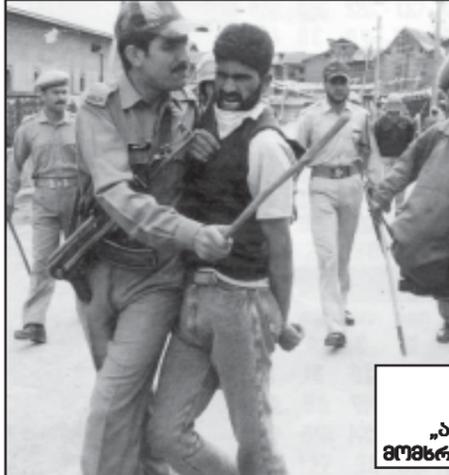
ბინ ლადენი „ალ-ქაიდას“ ხელმძღვანელები, 2009 წელი

სამხრეთ-აღმოსავლეთ აზიის რეგიონში... ახალი ორგანიზაციები და მათი მეთაურები...

„ალ-ქაიდა“ – გლობალური ჯიჰადის მქადაგებელთა გაერთიანება

როგორც შეხებას აქვს, ლიდერის ყოველი ბრძანება აუცილებლად უნდა შესრულდეს...

ისინი „ალ-ქაიდას“ მთავარი მიზანია... გლობალური ჯიჰადის მქადაგებელთა გაერთიანება...

ავღანური პოლიცია „ალ-ქაიდას“ მეთაურებს აპატივს

ლინდო კი ბიტიცა, რომელიც გასაოცრად ჰგავდა იუბილე... ავღანური პოლიცია „ალ-ქაიდას“ მეთაურებს აპატივს...

კავშირი, უზუზუპითის ისლამური მოძრაობა... ავღანური პოლიცია „ალ-ქაიდას“ მეთაურებს აპატივს...

დასასრული. დასაწყისი იხ. „სრ“ №8.

ბრძოლის ტაქტიკა დიდი მრავალფეროვნებით გამოირჩევა... ავღანური პოლიცია „ალ-ქაიდას“ მეთაურებს აპატივს...

2010 წლის სექტემბერში ანარაჰულმა ტელეარხმა „ალ-არაბიამ“ უსაბამო ლადენის მორიგი ვიდეომიმართვა გაავრცელა...

მიხეილ ლაბაძე. არსენალი №26.

ინფორმაცია

შარპან 62726 ახალშობილი შეგვება

საბარტოლომეო შობადობის მაჩვენებლის ზრდის ტენდენცია შენარჩუნებულია. 2010 წელს 62 726 ახალშობილის დაბადება დაჩვენების ტენდენცია...

მიწისტირის მოადგილემ სამოქალაქო რეესტრის მიერ 2006-2010 წლებში გაწეული მუშაობის სტატისტიკური ანალიზი წარმოადგინა...

ცნობისთვის, გასულ წელს დაბადებულთა შორის 52% ვაჟია, ხოლო 48% - გოგონა. აღნიშნულ პერიოდში ყველაზე მეტი ახალშობილის დაბადება ოქტომბრის (5728) თვეში დაჩვენების ტენდენცია...

საბა (2216), 5. დავითი (1433), ალექსანდრე (სანდრო-1283), ანდრია (853), მათე (563), ირაკლი (ერეკლე - 524), დემეტრე (419). საქართველოში პირველად სახელი გიორგის თითქმის გაუთანაბრდა...

ყოველკვირული ლიტერატურულ-კულტურული ჩანაწერი №176

უმბრობდა... ბატონი დავითის მამა ყოფილა ყარაჩოღოვების ამქრის წევრი და ადრე გარდაიცვალა. მას მერე, იმ ამქრის წევრები, ვარდაცვლილი მამის ხელფასს 18 წლის ასაკამდე უხიდნენ თურმე დავით შულღიაშვილს... მადლიანი ხალხი იყო - იგონებდა. მასსოვს, 1981 წელი იყო. ლიტერატურის მუზეუმს იმ ხანებში „დისიდენტების ბუდე“ ეძახდნენ. მე უკვე წაყენებული მქონდა მუხლი ანტისაბჭოთა პროპაგანდისთვის... პარტიის რაიკომის წარ-

გიორგი ლორია, ლადო გუბიაშვილი, დავით შულღიაშვილი

წერილი, რომელიც ცოტა ხნის წინათ მივიღე და რომელსაც შესაძლოა ებისტოლვეც გუწოდოთ, ამგვარადაა დასათარებელი - „ინფორმაცია ნინო ხოფერიასთვის“. ხელს აწერს ჩემი ყოფილი კოლეგა, ლიტერატურის მუზეუმის თანამშრომელი, სამუშეო საქმის გამორჩეული სპეციალისტი, პროფესიონალი არქივარეული ნინო ვადაჭკორია. რამდენიმე წელია მუზეუმში აღარ ვმუშაობ, მაგრამ წარსულის ტრეიტორიისადმი, ანუ იმი-სადმი, რაც იქ სუფევს, გულგრილი აღბათ ვერასდროს ვიქნები, თუნდაც მომავლის სახელით... ჩემს ერთ სტუდენტს საკვირველი სიზუსტით დაუწერია: „ქალბატონი ნინო მუზეუმში აღარ მუშაობს, მაგრამ ისეთი შეგრძობა გვაქვს, რომ იქაურობა არასდროს დაუტოვებია და ტერენტი გრანელის ხელნაწერები, აკაკის ნივთები თუ

ვალიაკტიონის ჩანთა მუდამ თან ახლავს“. აღბათ ასეა ყველა სხვაიც, ვინც რელიკვიებს არამხოლოდ ფიზიკურად შეეხებია. ეს განცდა სამუდამოა. სხვა ყველაფერი რაც იყო, იყო... ჩემმა ყოფილმა კოლეგამ მუზეუმში გამართულ მეცნიერ თანამშრომლის, მკვლევარ დავით შულღიაშვილის ხსოვნის საღამოს შესახებ (რასაც სამუშაოდ, ვერ დავესწარი) ე. წ. „ინფორმაცია“ წერილობით მომაწილა. ტექსტი, თავისი წიადვლებით თუ ჩანარებებით, უანრული თვალსაზრისითაც საინტერესო მეჩვენა, თუმცა, ავტორს აღბათ ამ ფორმით გამოქვეყნება არ უფიქრია. მასალას, მცირე შემოკლებით, ვთავაზობთ „კვირაბაღის“ მკითხველს.

ბუდის“ დამლა გადაწყვიტა, რაც დირექტორმა გაახმოვანა და ათი „ექვმიტანილი“ თანამშრომლის განთავისუფლება ითხოვა. საოცარი იყო, რომ მამინაც ბატონი დავითი გამოვიდა დირექტორის წინააღმდეგის წინააღმდეგ. ეს პიროვნების ზნეობრივი მაგალითობაა, რაც არ უნდა დავივიწყოთ... სიტყვით გამოვიდა ეროვნული მიზნით დავითის დირექტორი ლევან თაქთაქიშვილიც, რომელმაც ისაუბრა დავითის ღვაწლზე ზოგადად და კერძოდ, ნიკოლოზ მარათაშვილის პორტრეტის „დავითისეული ვერსიის“ შესახებ, რაც

ვითის საღამოზე სწორედ ამ წერილით იმით დავიწყე, რომ კიდევ ერთხელ მინდოდა შეთქვა, თუნდაც იმ მცირე დარბაზში მსხლომთათვის, რომ ჩვენი მუზეუმის დამაარსებელი, დიასაც, ტიციან ტაბიძეა და არა გიორგი ლეონიძე. თუმცა, მეგუეში ლეონიძის სახელობისაა. გიორგი ლეონიძე 1966 წელს გარდაიცვალა და 1967 წელს კი მუზეუმი უკვე მისი სახელობისა იყო. მე ვიცი, რომ ამაზე ძალიან იზრუნეს ქალიშვილებმა - ნესტანმა და თინათინამ... გიორგი ლეონიძე იყო უდაოდ პირველი და დირსეული დირექტორი, რომელმაც მუზეუმს

სოცხალი რელიკვიები

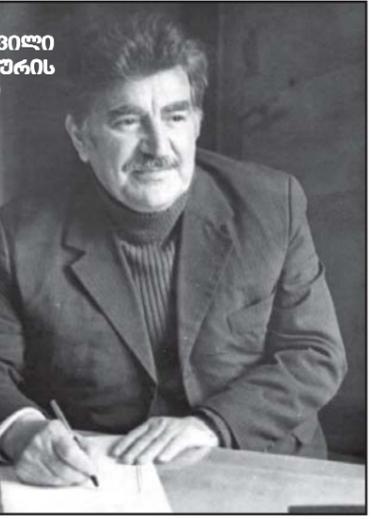
მს იყო ნამდვილი, გულწრფელი, ნოსტალგიური ხსოვნის საღამო... ვაცოცხლდა წარსული, რომელიც მუზეუმის ძველი და დედაქალაქის მცენიერ-თანამშრომლის ბატონ დავით შულღიაშვილის მიოგრაფიაზე ვადა... შესავალი სიტყვით გამოვიდა ლიტერატურის მუზეუმის დირექტორი ლაშა ბაქრაძე (ორგანიზაციული საქმეები დირექტორის მოადგილემ თეა თვალავაძემ მოაგვარა). საღამო მიჰყავდა ბატონ დავითის შეილიშვილს დათო შულღიაშვილს. დარბაზში დამონტაჟებული იყო ეკრანი, რომელზეც პერიოდულად ჩანდა ბატონი დავითის და მისი ოჯახის წევრების ფოტოსურათები... ასევე ბატონი დავითის სურათები იოსებ გრიშაშვილთან, ვალაკტიონ ტაბიძესთან და სხვა ცნობილ მოღვაწეებთან ერთად...

მო... სიცოცხლე უყვარდა და უხაროდა... საქართველოში 90-იანი წლების არეულობის გამო ვი უთქვამს, აღარც დირს სიცოცხლე... იყო ცრემლებიც, ღიმილიც, მოგონებებაც... გამოდიოდნენ „მუზეუმელები“, ძველებიც, ახლებიც... აი, რა თქვა ჩვენმა გიზო კორძაძემ: „დავით შულღიაშვილი იყო გულქართლელი კაცი, ანუ პირდაპირი და პატიოსანი. ერთ ოთახში ვისხდით... მერე იკონოგრაფიის განყოფილება მე ვადმომამარა, ჰუკუს მარეგებდა ხოლმე... პარტორგანიზაციის მიდივანი ვახლდათ, მაგრამ არ გამოიყურებოდა როგორც დემავოგი, პარტიული მუშაკი. მთელ მუზეუმში მაშინ ოთხი პარტიული თანამშრომელი იყო და ერთხელ, ჩემი ანტი-საბჭოური საუბრებით, მათ კრებაზე შევედი... ბატონმა დავითმა - აქ რა გინდაო, გამომავლო... მაგრამ ვავიგე, რომ იმ პარტიის კრებებზეც სამუზეუმო საქმეებზე სა-

მომადგენელი მოვიდა მუზეუმში ჩემს მოსახსენივად... ბატონმა დავითმა ამოიღო შრომის კოდექსი, წაუკითხა მათ რაღაც მუხლებში, იურიდიული კანონები... არც ვიცოდი, რომ იურისპრუდენციაც ასე ვარგად იცოდა. ჩემს დასაცავად რაღაცას უმტკიცებდა რაიკომის თანამშრომელს, რომელიც მერე შეეცუენული წავიდა... ფაქტობრივად გამოვიდა, რომ ჩვენი პარტიკომი დავით შულღიაშვილი რაიკომის გადაწყვეტილების წინააღმდეგ მათ დაუპირისპირდა. ეს დიდი რისკი იყო... როდესაც სამადლოზელი სიტყვებით მივიღე, ვკითხე, რომ მოვეხსენით სამსახურთან, მერე რა მოხდებოდა-მეთქი? - დავიჭერდნენო... - მოკლედ მიპასუხა. ასევე იყო მუზეუმის ერთ-ერთ კრებაზე. პარტიამ „დისიდენტების

მას ყველაზე სარწმუნოდ მიაჩნია. * * * შიშოლი, მეც უნდა გამოვსულიყავი სიტყვით და ჩემი ნინო, მართალი გითხრა, ძალიან ვღელავდი... აი, დაახლოებით ის, რაც ვთქვი: ბატონი დავითი წლების განმავლობაში მუშაობდა იკონოგრაფიული განყოფილების გამგედ. ებარა ძალიან საინტერესო მასალა - უნიკალური ფოტოსურათები, ფერწერული და გრაფიკული ნამუშევრები, მემორიალური ნივთები... ახარისხებდა, უვლიდა, იკვლევდა და ხშირად აქვეყნებდა მასალებს მათ შესახებ... ცდილობდა დაეგუსტებინა თანოდეში, ფაქტები... მაგალითად: 1956 წელს უფრნალო „საბჭოთა ხელოვნება“ დაიბეჭდა. შულღიაშვილის ინფორმაციული წერილი „საქართველოს სახელმწიფო ლიტერატურული მუზეუმი“. ეხებოდა მუზეუმის ისტორიას, სამუზეუმო ექსპონატებს... მნიშვნელოვანი იყო მისი ერთი წინადადება: „ლიტერატურული მუზეუმის დაარსების ინიციატორი გუბიაშვილი ტიციან ტაბიძე“. აი, ეს ძალიან მნიშვნელოვანი ვახლდათ... რადგან ამაზე საუბარი რატომღაც არ იყო მიღებული. ტიციანის ღვაწლის შესახებ არაერთხელ აღუნიშნავთ: შალვა აფხაიძეს, პროფ. მირიან აბულაძეს, კოლაუ ნადირაძეს, სერგო კლდიაშვილს, მაგრამ ასე ცალსახად, პირდაპირ, მუზეუმის თანამშრომელთაგან მ-ნი დავითი პირველი იყო. მასსოვს, როცა 80-იან წლებში მე გუშაობდი მუზეუმის ისტორიის საკითხებზე, მ-მა დავითმა შემომავლედა თავისი წერილი და თან მიიხარა, როცა ეს გიორგი ლეონიძეს ვაჩვენე, შევატყვე, ეწყინაო (ხაზგასმა ჩემია). მერე გაიცინა და თქვა: აღბათ, იმითმ, რომ დავასწარო.

მყარი საფუძველ შეუქმნა, მაგრამ დამაარსებელი იგი არ ყოფილა. ეს შენც ვარგად მოგეხსენება. 1929-30 წ.წ. გრიშოვდოვის საიუბილეო (100 წლისთავი დაღუპვიდან) გამოფენის ბაზაზე შეიქმნა მუზეუმი და ამ საქმის თავკაცი მხოლოდ ტიციანი იყო. იგი დადიოდა სხვადასხვა ინსტანციაში და, აღბათ, ვინ იცის, რამდენ წინააღმდეგობას აწყდებოდა, როცა საქართველოს „საამყო“ სიძის - გრიშოვდოვის სახლის დაარსების (რაც ასე ძალიან უნდა ხელისუფლებას!) ნაცვლად მო-

იოხვდა ქართველ მწერალთა მუზეუმის დაარსებას! მე ისიც ვარგად მასსოვს, როგორი დახმარება გამოიწიე შენ, მაშინ, ნინო, როცა უკვე ხანდაზმულ მ-ს სერგო კლდიაშვილს სთხოვე გამოეთქვა ჭეშმარიტი და პირუთვნელი აზრი მუზეუმის დაარსების შესახებ. და მან როგორ შეუღამაზებლად, ვარკვევით გითხრა: მუზეუმი ტიციანმა დააარსა, მაგრამ იგი უზრალოდ, არამრატეკული კაცი იყო და დაწესებულებების თავკაცობა შემდეგ ლეონიძემ იკისრაო. * * *

ჩვენს საღამოზე მე ვავიხსენე ბატონი დავითი როგორც პიროვნება, გულისყურიანი, მუდამ ღიმილიანი და რაც მთავარია, როგორც კარგი მეოჯახე, მოსიყვარულე მამა, მეუღლე, მამაუ.

იოსებ გრიშაშვილი და დავით შულღიაშვილი

განსაკუთრებული და ემოციურად დატვირთული ვახლდათ დათო შულღიაშვილის (უმცროსის) საუბარი... სიყვარული და პატივისცემა პაპისადმი საოცარი ტაქტი და რიდი იყო გამოხატული... გულისტვივლით და კარგი შვილისთვის ჩვეული სიყვარულით ვახსენა საკუთარი მამაც - კომპოზიტორი მიხეილ შულღიაშვილი და დედაც ყველასთვის საყვარელი და ძვირფასი ინოლა გურგულია. წაიკითხა ინოლას ანდრეძი მეუღლისადმი. საოცარი სიტყვები იყო, დიდსულოვნებით, ტკივილით და სიყვარულით საესე. დარბაზში აატრია და თავდაღაც ძლიერ იკავებდა ცრემლებს. საზოგადოებას ვააცნო უმცროსი მმა დიმიტრი შულღიაშვილი. ძალიან თბილად ისაუბრა ქალბატონ მანანა იოსელიანზე, დიმიტრის დედაზე... (ხომ ვახსოვს, ნინო, ეს მშვენიერი და უაღრესად კულტურული ქალბატონი, ჩვენი მუზეუმის ლიტერატურულ სახელოსნოში რომ კითხულობდა ლექციებს...).

გავიხსენებ, როგორ დიდ ანგარიშს უწევდა მეუღლეს - ქალბატონ ზიზის. ქ-ნი ზიზის სიტყვა მისთვის კანონი იყო. საღამოს მუხევიდან სანოვაგით დატვირთული (ყოველთვის შეივლიდა კოლმეურნეობის ბაზარში) შინსაკენ მიემართებოდა და მეორე დღეს აუცილებლად გვეტყოდა, რა მოუწონა ქალბატონმა ზიზიმ და რა - არა...

...და მიუხედავად ასეთი ერთგულებისა და სიყვარულისა მეუღლისადმი, მ-ნ დავითს ჰქონდა თავისი ესტეტიური „შალა“, თუ შეიძლება ასე ითქვას, ლამაზი და მშვენიერი ქალბატონებისა. „შალის“ სათავეში იყო ჩვენი თანამშრომელი ქ-ნი **ეთერ შაშიძე**. მართლაც ლამაზი, მშვენიერი ქალბატონი. ბატონი დავითი მას „ნომერ პირველს“ ეძახდა, არასდროს სახელით არ მოიხსენიებდა... ერთხელაც მის საწერ მაგიდაზე, მინის ქვეშ, შევნიშნე ნატალია გონჩაროვას სურათი, ყველას გაუკვირდა... ბატონმა დავითმა გვითხრა: „მართალია, გონჩაროვა ლამაზი ქალი იყო, მაგრამ „ნომერ პირველს“ მინც ვერ ჯობდა“...

და ბოლოს, ვთქვი, როგორ „დამხმარა“ ბატონი დავითი... მოხდა ისე, რომ აღრიცხვის ურუნალოში აღმოვჩნდი რიგით მესამეზე. როცა ხელს ვაწერდი, ჩავილაპარაკე, როგორ არ მიყვარს ეს „ცამეტი“-მეთქი. იქვე მდგომმა მ-ნმა დავითმა დამამხმარა და უთხრა კანცელარიის გამგეს - ზაინა სოსხაშვილს: როდესაც ახალ სიას დაწერ, ნინოს ადვილზე მე ჩამსვიო. ძალიან შევწუხდი და მორიდებით ვკითხე, ბატონო დავით, „13“-ს როგორ უყურებთ-მეთქი. ძალიან კარგადო - მიპასუხა: „13“-ში გავიცანი ზიზი, „13“-ში ვიქორწინეთ და რიცხვი კიდევ მეგრ მისთვის შედარებით შემთხვევას დაუკავშირა.

ასე რომ, ყველაფერმა ისევე ქ-ნი ზიზისთან მოიყარა თავი... (ისე იქ არ ვთქვი, ჩემო ნინო, თორემ მე დღესაც მესამეზე ვარ აღრიცხული ურუნალოში, მშვენიერი არსად ჩანს ბატონი დავითივით გულისხმიერი... თუმცა, ახლა ჩვენი ზაინა, კანცელარიიდან დამპირდა „დახმარებას“...).

ეს იყო და ეს... ჩემო ნინო, იმედია, შენთვის ჩვეული წესით, მაღლით მოაგვარებ ამ საქმეს - კარგად წარმოაჩენ ბატონ დავითს... და კიდევ ერთხელ მინდა შეგახსენო ის, რაც ტელეფონით საუბრისას გთხვავ: ქალბატონი **ლალი მარტაშვილის** შესახებ რომ შეახსენო საზოგადოებას, მკითხველს, ბატონი დავითი და ქალბატონი ლალი ერთ თაბახში ისხდნენ. ეს იყო მუხევის პატრიარქების არაჩვეულებრივი დუეტი. ძალიან მინდოდა თავის დროზე გვევკეთებინა მისთვის საღამო, ღირსეულად გავგვიტოლებინა ეს უაღრესად კეთილშობილი, მუხევისთვის თავდადებული ადამიანი, მაგრამ ჩემგან დამოუკიდებელი მიზეზებისა გამო ვერ მოვახერხე. ახლა შენი იმედი მაქვს, რადგან შენც ჩემთან, რუსიკო ჭანტურიშვილთან, რუსიკო დაუშვილთან და სხვებთან ერთად, ქალბატონი ლალის ერთი „მოწაფეთვანი“ ხარ...

გახსოვს, როგორი განცხადება დაწერა წასვლისას: **„გთხოვთ, გამათავისუფლოთ ჩემი სათაყვანებელი მუხევიდან“**... ეს ხომ მართლაც ასეა: მუხევი მისთვის ყველაფერი იყო...

წინასწარ დიდ მადლობას გუბნებო. **ნინო, დამეთანხმები, რომ ჩვენი ვალია ბატონ დავითის და ქალბატონ ლალის ხსოვნაზე, მათ დგაწლებ ვიფიქროთ, რაღაც ვთქვათ... რაღაცა გავაკეთოთ სამომავლოდ მაინც... რელიკვია შეიძლება იყოს არა მარტო სამუხევი ექსპონატი, არამედ პიროვნება, რომელიც ამა რელიკვიებით ცხოვრობდა... თავისებური რელიკვია მათი ხსოვნაზე, ჩვენში სამუდამოდ აღბეჭდილი.**

ნინო ვადაჭკორია

თამის უფლებების რიტმებში მუსიკალურ-ტონალურ ფორმებში გამოხატული პროტესტმა პოლიტიკურზე მეტად ესთეტიკური სახე შეიძინა, როცა საბჭოთა სივრცეში აკრძალული ჯაზური მუსიკა დაიკვიდრა ქართულ ანდერგრაუნდში...

მხოლოდ ანდერგრაუნდში უსმენდა და უკრავდა ჯაზს რამდენიმე თაობა.

უცხოეთიდან ჩამოტანილი ჩანაწერებით, ჩვენი ცხოვრების ჩვეულებრივად ქვეყნული კომპოზიციებით იცნობდნენ და აფასებდნენ ქართველ

დათო მაღალაშვილი: მაინც რით ხიბლავს მსმენელს, კონკრეტულად კი ქართველ მსმენელს, ჯაზი? მე ვფიქრობ, ეს არის თავისუფლების მუსიკა, გახსნილი მუსიკოსის მუსიკა... მუსიკა, რომელიც დაკვირვების პროცესში იქმნება. ის არის მოულოდნელობით, სიურპრიზებით აღსავსე და ამიტომ მსმენელში ყოველთვის რაღაც ინტრიგას ბადებს. შენთან ანუ მსმენელთან ერთად, იქმნება ჯაზური მუსიკა ვირტუოზი ჯაზმენის მიერ...

17-18 წლის ვიყავი, როცა თბილისში დაიწყო მუსიკალური ჯგუფომანია, მენდები... ჩვენც სარდაფებში ვუკრავდით... ვუსმენდით ჩანაწერებს... იმ დროს ჯაზურ მუსიკას ტელევიზიით ან რადიოთი ოფიციალურად ვერ მოისმენდი. უბრალოდ შეუძლებელი იყო, რადგან კრძალავდნენ და ეგრეთ წოდებულ ბურჟუაზიულ ვადმონამთად ნათლავდნენ. საბჭოთა კავშირში ჯაზის მოსმენა თუ ჯაზის შესრულება დისიდენტურ აზროვნებას ნიშნავდა.

მაშინ ჩვენი გავიყვანიტ ქართველი ჯაზმენების უფროს თაობა: **თამაზ ყურაშვილი, კოლია ქაშაყაძე, გივი გაჩეჩილაძე, „გეპისი“** ცნობილი ჯაზმენები და სხვა.

პარადოქსია, რომ ეს დიდი მუსიკოსები მხოლოდ უცხოეთიდან ჩამოტანილ ჩანაწერებზე იყვნენ აღზრდილი, მაშინ, როცა ამერიკაში სპეციალური ჯაზსკოლები, პროფესიონალი პედაგოგებით და ტრადიციით. ჩვენი თვითნაბადი ტრადიციები შემთხვევით ჩამოტანილ ჩანაწერებზე გაიზარდნენ და ქართული ნიჭის და გენის წყალობით მოახერხეს თავიანთი ორიგინალური სიტყვის თქმა ჯაზში. შექმნეს თავიანთი განუყოფელი ინდივიდუალობა. ჩვენც მათ ვვალს გავყვებით.

მახსოვს თბილისში 80-იანი წლების პირველი საერთაშორისო ჯაზფესტივალი, თითქმის მაშინ აქ ოფიციალურად გაფორმდა და დამკვიდრდა ჯაზი არა სარდაფებში, არამედ სცენაზე. საოცარი დღესასწაულის განცდა იყო, ყოველდღე. ყოველ საღამოს იმართებოდა ე. წ. ჯიმშიმენები, ვირტუოზმა თათუბა ყურაშვილმა ყველა მაგარ მუსიკოსთან ერთად დაუკრა და საინტერესო იყო, როგორ ერწყმოდა ყველას სტილს და გემოვნებას, როგორ ორგანულად ჯდებოდა მათ რიტმში და რაღაც სრულიად ორიგინალური შემოქმონდა მუსიკალურ თემში. ჩვენ თბილისში ჩამოვყალიბებთ ჯგუფი „ადიო“. ეს იყო დამზრუნება ხალხურ სიმღერასთან, ფოლკლორთან. ხალხური პოლიფონიურობა მრავალგვარი იმპროვიზაციის საშუალებას იძლევა. ჩვენი თავი უნდა გვევლინა, თორემ ზუსტად იმის დაკვრა, რასაც ამერიკა უკრავს, მეორადი პროდუქტი. თუმცა, ჩვენ იმ კლასიკურ ჯაზზე, იმ იმპროვიზაციებზე და რიტმებზე ვართ ვაზრდილები, რასაც ჩვენს კომპოზიციებში ამოთიანებს ქართული ხალხური ფესვები. ამით შეიძლება შეიქმნას ის, რასაც საკუთარი ხელწერა ჰქვია. ხშირად დავფიქრებულვარ, იმ მხინვე თუ დიდ წარმატებებზე, რაც მე უცხოეთში მქონდა, რა იყო უცხოელ მუსიკოსების სანდერესო? მათ ტექნიკით და პროფესიონალიზმით ვერ გააკვირვებ, აი, მაგალითად, აზერბაიჯანელი ვაგიმ მუსტაფა ბადე. ევროპაში ძალიან მოსწონთ. ის ჯაზს ანვიტარულს ენათმეცნიერებაში, მაგალითად, ვაგიმის ქალიშვილმა აზიზა მუსტაფა ბადემ დიდი კარიერა გაიკეთა ევროპაში. ჯაზურ მუსიკაში შეიტანა აზერბაიჯანული მულამის ელემენტები. ასევე ძალიან დიდი წარმატება ჰქონდა პორ-

მელომანებს... ჯაზის ცოდნა და კარგი თბილისელობა თითქმის სინონიმები გახლდათ. ჯაზის საუკეთესო აღმქმელად და დამფასებლად ითვლება დღესაც თბილისელი მსმენელი... მუსიკოსი, კომპოზიტორი ღაბო მაღალაშვილი გერმანიაში თხუთმეტწლიანი ცხოვრების შემდეგ, სამშობლოში დაბრუნდა.

როგორი მოტივაციით და რა მიზეზით ბრუნდებიან საქართველოში უცხოეთში დღეს ძალიან წარმატებული მუსიკოსები?

დათო მაღალაშვილი: სახალხო „სანოს“ სტუ-

დიაში, თხუთმეტწლიანი შესვენების დროს ჩავიწერეთ.

ჯაზის თავყვანილსმეველმა, სტუდენტმა ეკა ბარდანაშვილმა იქვე ფოტოსურათების მოვლი სერიალი გადაიღო იმ რწმენით, რომ ეს ფოტოები (რესპონდენტის ნიჭიერების გათვალისწინებით) მალე რელიკვიად იქცევა. ჩვენც იგივეს ვიმედოვნებთ და „კვირაპალის“ მკითხველს ვთავაზობთ დიდი მალაზონიას საუბარს, რომელიც თავს ეთნოჯაზის ქართულ წარმომადგენლად თვლის.

კაბრუნება

მუსიკოსის ოსყომეცნიერის ემიგრაციის მიზეზ-შედეგობრივი კავშირები

ტუგალიელ მ. უოს. მან ჯაზურ ფორმაში ჩასვა პორტუგალიის ეროვნული ელემენტები. ვფიქრობ, ჩემი შემოქმედებითაც ამ კუთხით დანიტერენდა უცხოური პუბლიკა. ასე მოხდა, თავიდანვე გამეხსნა გზა. თუმცა ეს ყოველთვის არ არის ოლი...

საქართველოში 1990-იან წლებში მოგესვენებთ, რა საშინელი არეულობა იყო. ვი-ლოს ახსოვდა პროფესიული მუსიკა, ჩვენ გვიწევდა რესტორნებში დაკვრა იმისთვის, რომ ოჯახი გვერჩინა. იმდროინდელი რესტორანი არ იყო მშვენიერი, როცა რეპეტიციები იყვნენ. იყო საჭირო გარეგანი, სოლოები, მთვრალი კლიენტების შეკვეთები, პისტოლეტის კეფაზე დადებით. „აბა პატარა გორი დიდა“ დავიკარო... შემოქმედებამ იქ ლაპარაკი შედგმო იყო... მაგრამ ჩვენთვის, მუსიკოსებისთვის, დავ-ვრა იყო ერთადერთი წყარო, რითაც ოჯახი უნდა გვერჩინა და უცვლელად ვი-როპაში წასვლა ანუ ემიგრაცია ჰქვია. მე და ჩემს ჯგუფს მოულოდნელად გამოგვიჩნდა პროდიუსერი, ახალგაზრდა კაცი, მარინი ფელიქს ფონ რაუ-ლიელი, რომელსაც თავისი სტუდია ჰქონდა და ამსოლუტური კომფორტი შეგვიქმნა. ჩვენ გეშაობდნენ და მარინის წყალობით ნორმალურად ვცხოვრობდით.

მერე ჰამბურგიდან მივიღე მოწვევა და გავიყვანი რეჟისორი ქალბატონი პაულისი, რომელიც მუშაობდა ქ. მრემენის თეატრში. იგი გახლდათ ეგრეთ წოდებული მოწვეული რეჟისორი. პირველად ერთად დავდგით „საშობაო ზღაპარი“. ყველას მოეწონა ეს ჩემი პირველი ცდა თეატრში მუშაობისა. პირველი სპექტაკლი კი იყო იაპონური ზღაპარი. 16 სპექტაკლი მაქვს მუსიკალურად გაფორმებული. სხვათა შორის, პაულისის ძალიან საინტერესო

რეჟისორია. აქვს სიღრმისეული ხედვა, ამიტომაც, ჰყავდა ყოველთვის დიდი აუდიტორია და თავყვანილსმე-ლებში. 2003 წელს ჩვენ დავდგით მიმ-ლიური თემა „**იოსები და მისი ძმები**“. ეს იყო ძალიან რთული, ჩემთვის საეპაპო ნამუშევარი და შემიძ-ლია ვთქვა, რომ ეს იყო შემოქმე-დებითი პიკი. საოცარი გამოხმაურება ჰქონდა ყველა ასაკის თუ სოციალუ-რი მდგომარეობის მაყურებელში. ვფიქრობ, რომ ჩემი ამ-დენ ხანს უცხოეთში მოგზაურობა, თუ წარმატებული ყოფნა განა-პირობა იმან, რომ მე

იქ შემქმნა ქართული ენერჯეტიკა, ჩვენებური სიცოცხლის მუხტი. თეატრში, მსახიობებთან ძირითა-დად, იმპროვიზირებულად ვეშაობ-დით, მერე რაღაცას ვსინჯავდი. მათ-თან ექსპერიმენტები ძალიან სასი-ამოვნო პროცესი გახლდათ. ჩემი, როგორც მუსიკალური ხელმძღვა-ნელის, მიზანი იყო, რომ უფრო გახსნილიყო მსახიობი და თავისი შესაძლებლობები მოლიანად გამო-ემჟღავნებინა... მე ვცდილობდი, მათთვის მიმეცა არა მხოლოდ მუ-სიკალური დავალება, რომ მასალა დაეძლიათ, არამედ საკუთარი თავი წარმოეჩინათ. ეს მათ უხაროდათ, თავდავიწყებით მუშაობდნენ და შე-დეგაც შესაბამისი აღმოჩნდა.

შემინი „ეთნოჯაზი“ ალბომი ყვე-ლაზე კარგად ათხაბს იმას, რასაც ვა-კეთებ - ჯაზური ელემენტებით გაჯე-

რეზული ხალხური მრავალხმიანობა. აქ არის გამოყენებული თანამედროვე რიტმები, აფრიკული თუ ლათინურ-ამერიკული... ყველაფერი ამგვარ მუ-სიკაშია, ყველაფერი ემორჩილება იმას, რომ ორიგინალური კომპოზი-ცია შეიქმნას ამის საფუძველზე.

პირველი კონტაქტი, ჩემი გამგზავ-რების შემდეგ, ქართველ მუსიკოსებთან მოხდა მას მერე, რაც ქალაქ მაინ-ცის ერთ-ერთმა მუსიკალურმა სტუ-დიაში მოიწონა ჩემი კომპოზიცია და მისი ჩაწერა შემოთავაზა. ასეთი პი-რობა შევთავაზე, რომ დისკი ქართ-ველ მუსიკოსებთან ერთად, თბილისში ჩამეწერა. ამის შემდგომ გერმანელები გაუწევდნენ ტირაჟირებას და პროდუქ-ციას. ეს იყო ჩემი პირველი ალ-ბომი, პირველი მენესხალი, რომელიც ჩაწერე თბილისში, კონსერვატორიაში, შესანიშნავი მუსიკოსის **პაველ კვაჭა-ძის** სტუდიაში. ჩემთან ერთად პრო-ექტზე მუშაობდნენ **გია სალაღიშვი-ლი, დიდი ჯაფარიძე, დიდი ქა-თარაძე** (ეს ის შესანიშნავი მუსიკო-სია, რომელიც დღესაც უკრავს), **მო-ნაწილეობდა მომღერალი მამუკა და-ლანიძე** და დაუფიქრარი **დიდი ოძე-ლაშვილი**, რომლისთვისაც სამ-წუხაროდ, ეს ერთ-ერთი უკანასკნე-ლი ჩანაწერი აღმოჩნდა. მან მხოლოდ ორი „ტრეკი“ ჩაწერა. სრულიად ორი-გინალური ფანტაზია და გემოვნება ჰქონდა. ერთია, რაც ნოტებში წერია და მეორე, რასაც ამისგან მუსიკოსი შექმნის. დათომ საოცარი იმპროვი-ზაციები გააკეთა, თვითონვე დაიმუხტა მასალაზე და ამის შედეგი იყო ის, რომ რაღაც საოცარი რაღაცეები წამოვი-და მისგან. საერთოდ, მთელი ეს ორი კვირა, როცა მათთან ვეშაობდი მქონ-და დიდი დღესასწაულის შეგრძნება. აქ ვიგრძენი სიყოფის დიდი ენერ-გია, ერთუბიანობა... შეგრძნება იმისა, რომ ჩემიანებში ვარ და ამან გამი-ჩინა დაუძლეველი სურვილი, უკან და-ბრუნებულიყავი.

წლებში გადასახედიდან ვაფასებ, რომ გერმანიაში ვისწავლე დროის შე-რუნება, თვითისციპლინა, მოვლენების და საქმეების დაგეგმვა. მე იქ საშველრო რეჟიმში ვიყო. იქ თუ ერთხელ ფეხი დავდებდი, არავინ წამოგაყენებ-ს. სიმღერები, წიგნები მქონდა, მაგ-რამ ამან უფრო გამამყარა, გამომამ-რძმდე. ხშირად მეკითხებოდა, რა არი-სი მთავარი ხელოვნებაში. მიყვარს რე-ნუარის აზრი ამ თემაზე, როდესაც პ-კითხვს: **„რა არის მთავარი ხელო-ვნებაში - რა თუ როგორ?“** მან უპა-სუხა: **„მთავარია - ვინ!..“**

საქართველო დახუნძლულია ნი-ჭიერებით, მაგრამ სამწუხაროდ, ბევრი გენიალური მუსიკოსი ვიცი, რომლებიც მთელი თავისი ცხოვრების მანძილზე სურვას ვერ გასცდნენ. ხელოვნის ცოდ-ნა აუცილებელია ხელოვნებაში, ანუ პროფესიონალიზმში.

ხშირად საუბრობენ ქართველ მსმენელზე, როგორც უნიკალურ ფე-ნომენზე. სიმღერის დიდი კულტურა, მუსიკის დიდი ტრადიციები ჩვენ გე-ნებშია და ყველა გრძნობს, რომ ქართველი მსმენელი განსაკუთრე-ბულად ფაქიზი გემოვნებისაა და მას ვერ მოატყუებ... მთავარია, ჩვენ არ მოტივაციუთ თავი და ყველაფერი კარგად იქნება...

ჩანართში
მუშაობდნენ
ნიკო სოფარიანი
და კანა შორიძე

რას ნიშნავს, რას ავსოვს ჩვენი

ჩვენიან ამჟამად რთული სიტუაციაა. ჩვენიან ხალხი კვლავ განმარტებულია, კვლავ მიმდინარეობს დიქტატორული რეჟიმი. ბევრს არ სმის ის რეჟიმი, რომელიც სრულიად დამსჯელია და კიდევ ერთი დამსჯელი რეჟიმი...

მთავრობაში კი უკვე აღარ არიან მდიდარი მიწის მფლობელები და ეს კალანად აღვივალდ შეიძლება შეაფასოთ. ბანირატი პარლამენტის გვერდით და შეხვედრით რომელიმე განმარტებული დგას იმ, ანდა სამინისტროების გვერდით, ანდა ნახეთ, რომორ სახლშიც ცხოვრობდა ჩვენთვის...

ამიტომ, რასაკვირველია, ეს არის კულტურული ბარბარების პროცესი, რამეთუ ჩვენ ვიყავით ყველაზე კრიზისულ პერიოდში, როდესაც პარლამენტი სინკრეტული, ერთ-ერთი ყველაზე კორუპტიული, ერთ-ერთი ყველაზე ცინიკური, ხალხის განწყობილების თვალსაზრისით...

გონა, ნაწილი აფხაზებისა. იმ უბრალოდ, სინკრეტულია. ისინი არ უნდა ყოფილიყვნენ იმ, სადაც დაიბადნენ, სადაც სკოლაში დაიბრუნდნენ, სადაც დაიკრძალნენ მათი მშობლები, მშობლები წინაპრები... არ ვიცი, ათეულზე მეტად მანამდე...

სამართლებლოვნის ნატოს ნებრობა დროის საკითხია

მეთა სამინისტროსთან დაკავშირებით, როგორ შეცვალეთ პოლიტიკა. კიდევ რა გეგმები გაქვთ გათვალისწინებული ქვეყანაში? ეს რეფორმებიც ისეთივე სწრაფი იქნება, როგორც წინა რეფორმები, ანდა ბევრისთვის მოსულადნელი და სასწრაფო?

მართლაც ერთ-ერთი პრინციპი არის ის, რომ ჩვენში ჯერ კიდევ ბევრი პრობლემაა. ჩვენი ტერიტორიების 20 პროცენტში მოსახლეობა, ჩვენში ყოველი მათი მცხოვრებელი - ლტოლვილია.

მასწავლებელი არის დიდი სამთრსაკურსო ჯიშის ზოგადი, ორი-სამი წლის შემდეგ ამ ინფორმაციის სასწავლო-განათლებლობით. აი ეს არის ჩვენი იარაღი.

მინიმალ საბაზისში, საქართველოს პრეზიდენტმა ვი შეიძლება ვილაპარაკო მხოლოდ ჩვენი გამოცდილების შესახებ. ჩვენი გამოცდილება ისეთია, რომ, მართლაც, როდესაც ხელისუფლებაში მოვიდით, ბევრი ყოფილი თანამშრომელი პირი წინა ხელისუფლებისა და პარტიისგან იყო. ძირითადად ისინი იხდოდნენ, ანაზღაურებდნენ ზარალს და გაათავისუფლდნენ. გარდა, გვიწევს, ძალიან გვიწევს დავუბრუნოთ ფული, ფული არასრულად არ არის ზედმიტევს. რა საჭირო იყო გავიწირობოთ ცინიკური ყოფნა, როდესაც შეიძლება ფული ცინიკურად შეიძინოთ? და, თითქმის, ყველა მხარე კმაყოფილია.

მინიმალ საბაზისში: პოლიტიკისთან დაკავშირებით ყველაფერი ძალიან მარტივი იყო, ვინაიდან პრინციპულად ყველა განათავისუფლდა და შეიძინა ახალი ახალგაზრდობა. მათ ჩაატარეს, დახურეს, ჩასვეს პარტიები, მათ დაეხმარებოდა ისინიც პარტიულად და მათივე დახმარებით.

იმ ადგილებში? და თუ არ ყოფილიყვნენ, რატომ? იმიტომ, რომ ეს სახიფათოა, თუ რაიმე სხვა მიზეზით? მინიმალ საბაზისში: სამხრეთ ოსეთში, პრაქტიკულად, მოსახლეობა აღარ დარჩენილა. სამხრეთ ოსეთში შევიდნენ რუსეთის ჯარები. მათ გამოაცხადეს, რომ ჩვენთვის ოსეთის ავტონომიის დასაბრუნება უნდა მოხდეს.

ეს იყო ბუნებრივი, ვინაიდან ეს იყო მათი ძველი და ისინი ჩვენს მთავრობას უზურუნდნენ, როგორც დამცველებს. აფხაზეთში კონფლიქტის დასრულების 20 პროცენტშია დარჩა - ასე ათასობით ნაკლები კაცი. აი სწორედ ეს არის სიტუაციის ტრაგიკულობა. იმ არ უშვებენ არა მხოლოდ პრეზიდენტს, არამედ არასწორი ეთნიკური წარმომავლების ნაგებობებს, მათივე ეთნიკური წარმომავლები, ბარბარები, მტრულად, ებრაელები, ყველა, ვინც იმ ცხოვრობდა. ნაწილი რუსები...

მინიმალ საბაზისში: პოლიტიკისთან დაკავშირებით...

რას შეხება... მარბრა ამის შესახებ ვხედავ. რას შეხება შედეგად პარტიულს, ან ასეთი მბაბლითს მოგვიყვანო: ახლანდეს და ახლანდეს ტყის დეპარტამენტის ხელმძღვანელი, ეს მინისტრის მოადგილის დონაა. და დაბატონებულს ხუთი თუ ექვსი მინისტრის მოადგილე უკანასკნელი ერთი მინისტრის განმარტებულია. ჩვენიან დასაბრუნების მინისტრები...

დედამიწის ზურგზე

მზახებითს პარლამენტზე პრეზიდენტ ნაზარბაევს ნება მისცა, გააგრძელოს უფლებამოსილება იმ პარლამენტში ერთსულსადაც მოინდონა კანონი, რომლის თანახმადაც ნაზარბაევს ღებულბს ტიტულს „ელ ბასი“.

ინაშენელი მინიჭირი გვიჩვენებს, რომ ახლოვნილი მემორანდუმის უსწავლის ოთხი წლის განმავლობაში...

ასეთი მდგომარეობები იყო ადრეც, მაგრამ ნაზარბაევს ცხოვრების კანონი და კუნთოვანი ქსოვილის უჯრედები ისე იყო დაზიანებული ყინულისგან, რომ ეს შეუძლებელი იყო. მამონტის ნათები აღმოჩენილი იქნა ციმბირის მარადიულ სიმინჯარში. მას შემდეგ კლონირების ტექნოლოგია ძალიან წინ წავიდა.

პოლონეთის პრეზიდენტი მიჩინებს, რომ რუსეთთან სომოქსთან მემორანდუმის ტრაგედიის შედეგად მათი მამონტის...

ამავე დროს ბრონისლავ კომოროვსკი აღნიშნა, რომ არ გააჩნია ფუნდამენტური წინააღმდეგობა ტუ-154 დაბრუნებასთან დაკავშირებით, რაც შარშან აპრილში მოხდა. მთლიანად პრეზიდენტმა მხარი დაუჭირა პოლონეთის მთავრობის პოზიციას.

მორბაგ შედეგად რუსეთთან სავაჭრო რეზიმი შეესაბამება მემორანდუმის...

ეს ხანებში წამოაყენა წინადადება, საფრანგეთში და იტალიაში კი მხარი დაუჭირეს ინტეგრაციას: გასცნენ განმცხადებელზე რუსეთიდან პირველად ერთჯერადი შენევის ვიზა, მეორედ კი - ორი წლით მრავალჯერადი გასვლის უფლებით, მესამედ კი - ხუთი წლით. რუსეთი გააფართოვებს კვალიფიკაციის სტენდარტების სიას, ვინაც უფრო რეგიმი ეკუთვნის.

რუსეთელი ქართველები აფხაზეთს საცხოვრებელს ჩამოაშორეს

სამართლებლოვნის მსოფრთვით ინფორმაციის საშუალებებზე გამოქვეყნების ცნობა აფხაზეთში პრეზიდენტის სიძის ბაბაჯიანის სინკრეტული განცხადებაა. ის იტყობინებოდა, რომ რუსეთ-აფხაზეთის ერთობლივი კომისიის გადამწყვეტილებით, რუსეთის ფიდეიტების მართლმადიდებელი მემორანდუმის საფუძველზე...

ოქტომბრის 90-იანი წლების დასაწყისში. ბევრმა მათგანმა მოინდომა დაბრუნებულიყო აფხაზეთში მოსკოვის მიერ მიწოდებული მარაგის მიწოდება. მაგრამ აფხაზეთის ხელისუფლებამ განაცხადა, რომ ვინაიდან რუსეთის ფიდეიტების მოქალაქეებმა, რომლებიც 15-20 წლის განმავლობაში არ იხდოდნენ კონსტანტურ მოსახლეობის გადასახადებს და არ უზრუნველყვნენ მათივე მოსახლეობისთვის საჭიროების თანამართლებლობაში არიან რუსეთის ფიდეიტების ელფი სოხუმში სავაჭრო ბრძოლებში და აფხაზეთის პრეზიდენტის ადმინისტრაციის უფროსი ბრიგადის მეთავე.

გულ ზარალს, მართლმადიდებლის რუსეთის ფიდეიტების მოქალაქეებს, რომლებიც აფხაზეთში ცხოვრობდნენ, გადაუსვლიან საცხოვრებელი გინის საფასურს 1992 წლის ფასის შესაბამისად. მათივე სიტყვებით შეფასეს არა მხოლოდ, როგორც სოხუმის მოსახლეობა, არამედ მოსკოვისა. უფრო მეტიც, სამართლებლო საბარო საბრძოლველად მათივე განცხადებით, რომ კომისიის გადაწყვეტილება - არ განიხილოს ეთნიკური მართლებების განცხადებები მათს მონებანთან დაკავშირებით აფხაზეთში, დადასტურა „რუსეთის ფიდეიტების ოქციონის“ უზრუნველყოფის განმარტებლობა, სააღმოსავლეთი მხარის მთავრობის მიერ განმარტებულია.

მსოფლად იმითომ, რომ ისინი მართლებები არიან. ეს ნამდვილი ფაქტობიარია! სამართლებლო ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის საპარლამენტო კომისიის ხელმძღვანელმა შოთა გალაშვილმა კი ვაპირება, რომ თანხილი და უზრუნველყოფილი მინარეობის ინფორმაციის ამ გადაწყვეტილების შესახებ ყველა საერთაშორისო ინსტანციას. ეს უბრალოდ უპრეცედენტო შემთხვევაა, როდესაც სახელმწიფო თავისი მოქალაქეებს უარს უთხრებს მათივე მიერ განმარტებული განცხადებების შესახებ. რუსეთის საბარო საბრძოლველად მათივე გადაწყვეტილება, თუ ეს არის მხოლოდ აფხაზეთის მხარის პოზიცია. სოხუმში რუსეთის ფიდეიტების სააღმოსავლეთი მხარის მთავრობის მიერ განმარტებულია. რუსეთის საბარო საბრძოლველად მათივე გადაწყვეტილება, თუ ეს არის მხოლოდ აფხაზეთის მხარის პოზიცია. სოხუმში რუსეთის ფიდეიტების სააღმოსავლეთი მხარის მთავრობის მიერ განმარტებულია.

მინიმალ საბაზისში: პოლიტიკისთან დაკავშირებით...

ცისფერი ეკრანი: კულტურა, სპორტი

15 იანვარი, შაბათი
1 არხი
10.00 მს. ფილმი „ბარდასანსის მსახური“

11 არხი
20.00 მს. ფილმი „ანგელოზი მუხარბი“

რუსთავი-2
10.00 სერიალი „კლუბი“

8 ზა
08.00 მს. ფილმი
11.00 სპ. სერიალი „ოლინია“

იგადი
09.15 მს. ფილმი „სუპერმანის გომონა“

საქართველო
11.00 სერიალი „ვიღრე ჰევალი“

აჭარა
12.30, 21.00 სერიალი „იღუმელი სტუდია“

რეგიონი - TV
12.45 მს. ფილმი „ბარდასანსის მსახური“

01.30 მს. ფილმი „ბარდასანსის მსახური“

რეგიონი - TV
12.00 მს. ფილმი „ბარდასანსის მსახური“

16 იანვარი, კვირა
1 არხი
10.00 მს. ფილმი „ჯუჯანაძე“

11 არხი
15.00 სპ. სერიალი „უცხო ავი კალია“

რუსთავი 2
10.00 სერიალი „კლუბი“

8 ზა
08.00 მს. ფილმი
12.00 სერიალი „ვიღრე ჰევალი“

იგადი
12.00 სერიალი „როზინა ჰევალი“

აჭარა
12.40, 21.00 სერიალი „იღუმელი სტუდია“

ერთს ულომევა
12.20 მს. „აღმინათა სევალი“

საქართველო
11.00 სერიალი „ვიღრე ჰევალი“

რეგიონი - TV
12.45 მს. ფილმი „ბარდასანსის მსახური“

17 იანვარი, ორშაბათი
1 არხი
15.00, 21.00 სერიალი „ტაპილი, მხარე ცხომევა“

11 არხი
09.00 მს. ფილმი „ბარდასანსის მსახური“

რუსთავი-2
10.00 სერიალი „ბარდასანსის მსახური“

8 ზა
09.00 სერიალი „ჩინო ვეტიანი“

იგადი
10.00 სერიალი „სილაგის მხეველი“

აჭარა
09.45, 19.45 სერიალი „უხევი ბეტი“

რეგიონი - TV
09.45, 19.45 სერიალი „უხევი ბეტი“

საქართველო
11.00 სერიალი „ვიღრე ჰევალი“

აჭარა
12.30, 21.00 სერიალი „იღუმელი სტუდია“

რეგიონი - TV
12.45 მს. ფილმი „ბარდასანსის მსახური“

15 იანვარი, 2011 წ.
კინოთეატრი რუსთაველი (დარბაზი 14)

კინოთეატრი რუსთაველი (დარბაზი 2d)

კინოთეატრი „ამირანი“ (დღილი დარბაზი)

კინოთეატრი „ამირანი“ (მცირე დარბაზი)

კინოთეატრი „ამირანი“ (მცირე დარბაზი)

სამეფო უზენის თეატრი
20.00 - „სხვისი შვილი“

ილიას უნივერსიტეტის თეატრი
12.00, 15.00 - „ჯეჯელო თეატრი“

ბრიტანული თეატრი
12.00, 14.00, 16.00 - „მოროქო“

სამეფო უზენის თეატრი
19.00 - „ტაძისტი გივის სასიხვარულო ისტორია“

16 იანვარი, 2011 წ.
კინოთეატრი რუსთაველი (დარბაზი 14)

(მართულად) - (8 ლარი)
19.30 - „ტრონი“ 33 (მართულად) - (15 ლარი)

კინოთეატრი რუსთაველი (დარბაზი 2d)

კინოთეატრი „ამირანი“ (დღილი დარბაზი)

კინოთეატრი „ამირანი“ (მცირე დარბაზი)

რუსთაველის თეატრი (დღილი სცენა)

მარჯანიშვილის თეატრი (თეატრი სცენა)

მარჯანიშვილის თეატრი (თეატრი სცენა)

მარჯანიშვილის თეატრი (თეატრი სცენა)

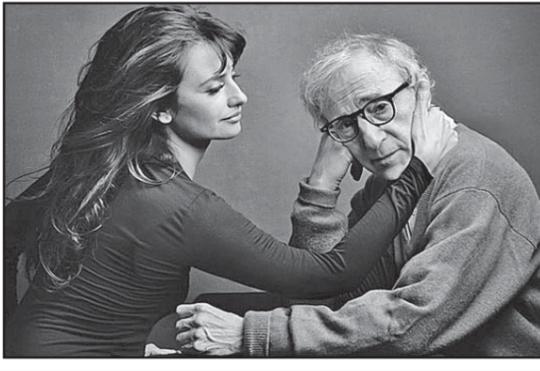
მარჯანიშვილის თეატრი (თეატრი სცენა)

ბრიტანული თეატრი
12.00, 14.00, 16.00 - „მოროქო“

სამეფო უზენის თეატრი
19.00 - „ტაძისტი გივის სასიხვარულო ისტორია“

რუსთაველი, კინოთეატრი, კვირა, ორშაბათი

რუსთაველი, კინოთეატრი, კვირა, ორშაბათი

თქვენი

ფაქტობრივი სარბიელს უსახელოდ ტოვებენ

საპარტოვო მორბენალი მამაკაცი 70-ე საპარტოვო ეროვნული ჩემპიონატი სანსაციონო დანიშნულ - ნოკაუტის ტიპით გასაგებობაში...

ლემსო ცინცაძე

ქიულო

ქულეზიც, ფულეზიც

მომავალ შაბათ-კვირას ქიულოში 2011 წლის საზაფხულო საპარტოვო ტურნირი (მასტერსიპს ხსენებ) თითოეულ წონაში...

ლაბა დიდა

ჭიდაობა

ბაქო ჭაბუკებს უხმობს

ზარბან თაყაი უფალი სტილით მოჭიდავე მართლებს ჭაბუკებს ბაქოში მუშავან ისაივის სახელობის ტურნირზე...

ჭიდაობის, რა უფ ზაქაულოლი, ომარ ბურჯანიძე, დემეტრე ჯანაშია, შალვა ჭადაშვილი, ნიკა მელიქიძე...

ბიბი ბაბუა

ბანსჯა

საპარტოვო მამაკაცი მომავალს დემოკრატიულ და ცივილიზებულ ეროვნული ჩემპიონატი სანსაციონო დანიშნულ - ნოკაუტის ტიპით გასაგებობაში...

როგორც ცნობილია, ეროვნული ალიანსის საპარტოვო ტურნირი და ევროპის საპარტოვო ტურნირი...

თუ ევროპისკენ ვიხედებით, ევროპის სპორტის დავინახეთ! შიქარაბიანი მინი-სპორტის განვითარებას ხელსაყრელ გარემოშია...

სპორტის სამსახური და სპორტული ადმინისტრაციის თანამშრომლები უნდა იყოს პირდაპირი პოლიტიკური ან სამთავრობო ჩარევებისგან...

ევროპის ოლიმპიური კომიტეტის ტექნიკური წლიური სემინარის თემატიკა - იმპლემენტაციის მიზნები...

ციტა ავტონომია, მაგალი დონის სპორტსმენი გზავდა. ყველა ადგილზე სპორტის არსებითი მნიშვნელობა...

თუ ევროპისკენ ვიხედებით, ევროპის სპორტის დავინახეთ!

შიქარაბიანი მინი-სპორტის განვითარებას ხელსაყრელ გარემოშია. სპორტული დიპლომატიის განვითარება...

სპორტის სამსახური და სპორტული ადმინისტრაციის თანამშრომლები უნდა იყოს პირდაპირი პოლიტიკური ან სამთავრობო ჩარევებისგან...

ევროპის ოლიმპიური კომიტეტის ტექნიკური წლიური სემინარის თემატიკა - იმპლემენტაციის მიზნები...

ევროპის ოლიმპიური კომიტეტის ტექნიკური წლიური სემინარის თემატიკა - იმპლემენტაციის მიზნები...

როგორც ცნობილია, ეროვნული ალიანსის საპარტოვო ტურნირი და ევროპის საპარტოვო ტურნირი...

თუ ევროპისკენ ვიხედებით, ევროპის სპორტის დავინახეთ!

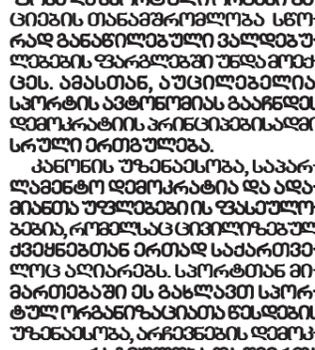
შიქარაბიანი მინი-სპორტის განვითარებას ხელსაყრელ გარემოშია. სპორტული დიპლომატიის განვითარება...

სპორტის სამსახური და სპორტული ადმინისტრაციის თანამშრომლები უნდა იყოს პირდაპირი პოლიტიკური ან სამთავრობო ჩარევებისგან...

ევროპის ოლიმპიური კომიტეტის ტექნიკური წლიური სემინარის თემატიკა - იმპლემენტაციის მიზნები...

ევროპის ოლიმპიური კომიტეტის ტექნიკური წლიური სემინარის თემატიკა - იმპლემენტაციის მიზნები...

როგორც ცნობილია, ეროვნული ალიანსის საპარტოვო ტურნირი და ევროპის საპარტოვო ტურნირი...

თუ ევროპისკენ ვიხედებით, ევროპის სპორტის დავინახეთ!

შიქარაბიანი მინი-სპორტის განვითარებას ხელსაყრელ გარემოშია. სპორტული დიპლომატიის განვითარება...

სპორტის სამსახური და სპორტული ადმინისტრაციის თანამშრომლები უნდა იყოს პირდაპირი პოლიტიკური ან სამთავრობო ჩარევებისგან...

ევროპის ოლიმპიური კომიტეტის ტექნიკური წლიური სემინარის თემატიკა - იმპლემენტაციის მიზნები...

ევროპის ოლიმპიური კომიტეტის ტექნიკური წლიური სემინარის თემატიკა - იმპლემენტაციის მიზნები...

